

REVEIL-SERIE

DE HEILIGE GEEST
WIJST DE WEG

DAVID BRÜNINGS

No. 567

AUGUSTUS - SEPTEMBER 2020

DAVID BRÜNINGS

David Brünings (ook Bruinings genoemd) werd geboren in Bremen op 8 december 1704 als zoon van Christian Brünings en Metta Meyer. Hij studeerde theologie in Bremen en in Heidelberg. Op 16 juni 1729 trouwde hij te Bad Kreuznach met de predikantsdochter Elisabeth Margaretha Six.

Nadat hij vanaf 1729 een tweetal gemeenten in Duitsland als gereformeerd predikant had gediend, werd hij op tweede paasdag 1741 bevestigd tot predikant van de Hoogduitse Gereformeerde gemeente te Amsterdam.

Door zijn bevindelijke preekwijze zagen de Amsterdamse hernhutters in hem een geestverwant met wie ze nadere verbinding zochten. Maar pas na kennisname van de geschriften van Nikolaus Ludwig von Zinzendorf liet Brünings zich met de Broedergemeente in. Hij sloot zich evenwel niet bij hen aan.

In Brünings' preken is de hernhutter invloed duidelijk te herkennen. De bundel 'Troostryke Lams liederen' omvat, behalve liederen

van hemzelf, ook vertalingen van hernhutter liederen. De liederen, die meestal getoonzet zijn op psalmmelodieën, bezingen de lijdende, bloedende en gekruisigde Heiland, en de persoonlijke overgave aan Hem. De volledige titel van de bundel luidt: 'Troostryke Lams liederen, behelsende de heerlykheit Jesu Christi, in de kracht van zyn dierbaar bloed' (1746).

In Amsterdam kreeg hij veel invloed, hoewel zijn kerkenraad zich bezorgd toonde over de banden met de Broedergemeente.

In 1749 werd hij ernstig ziek. Hij overleed op 16 juni 1749 in Amsterdam. Op zijn sterfbed sprak hij de wens uit dat Amsterdam met het Evangelie van Jezus' bloed en wonden vervuld zou mogen worden. Zijn vrouw overleefde hem, zij stierf in 1757.

Na zijn dood werden Brünings' preken vertaald en uitgegeven naar de tekst zoals die was opgeschreven door het gemeentelid Anna Haverkamp. Ook andere theologische werken liet hij na, zoals 'De vrye verkiezing en aanneminghe Godts naar de genade' en 'De geloofs-roem der vrygekochten door het bloed Jezu Christi'. De

meest bekende prekenbundel is wel “De Leeuw uit den stamme Juda als een lam ter slachting geleid”.

Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 4, pg. 78.

De hiernavolgende preek is uit de bundel ‘De kracht, werkinge en nuttigheid des geloofs’, vertoont in drie predikationen over de bekeering en doop van den Moorman door Philippus, uit Handelingen 8:27-39, door David Brünings, in leven Leeraar bij de Hoogduitsch-Geref. Gemeente te Amsterdam, in de jaren 1741-1749; blz. 1-20.

Het is de eerste preek, die al eerder uitgegeven werd in de Reveil-serie als nr. 67 (september 1970). De tweede preek over Handelingen 8:36-37 verscheen als nr. 518 (oktober 2015). De uitgave van de derde preek over de verzen 38-39 staat gepland voor medio 2021.

De preek is opnieuw zorgvuldig herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

DE HEILIGE GEEST WIJST DE WEG

door

DAVID BRÜNINGS

'En een engel des Heeren sprak tot Filippus, zeggende: Sta op, en ga heen tegen het zuiden, op de weg die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, welke woest is. En hij stond op en ging heen, en ziet, een Moorman, een kamerling, en een machtig heer van Candacé, de koningin der Moren, die over al haar schat was, die gekomen was om aan te bidden te Jeruzalem. En hij keerde weer, en zat op zijn wagen, en las de profeet Jesaja. En de Geest zeide tot Filippus: Ga toe, en voeg u bij deze wagen. En Filippus liep toe, en hoorde hem de profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest? En hij zeide: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand

onderricht? En hij bad Filippus dat hij zou opkomen en bij hem zitten. En de plaats der Schriftuur die hij las, was deze: Hij is gelijk een schaap ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is voor hem die het scheert, alzo doet Hij Zijn mond niet open. In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen, en wie zal Zijn geslacht verhalen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen. En de kamerling antwoordde Filippus en zeide: Ik bid u, van Wie zegt de profeet dit, van zichzelf of van iemand anders? En Filippus deed zijn mond open en beginnende van die zelfde Schrift, verkondigde hem Jezus.'

Handelingen 8:26-35

Inleiding

Het is zeker waar dat in Jezus Christus geen besnijdenis of voorhuid van belang is, maar alleen het geloof – het geloof dat werkzaam is door de liefde. Het geloof maakt iemand dus tot een heel nieuw schepsel; en in alle preken

is het dáárom te doen. Dan is het echter wel de vraag hoe men aan dit geloof komt, dat zaligmakende geloof.

Dat geloof kan men niet verkrijgen in eigen kracht of door eigen werk. Nee, langs die weg zal men het nooit ontvangen, maar de Heilige Geest – en Hij alleen – werkt het in het hart door de prediking van het Evangelie. Goede voornemens om van dag tot dag deugdzzaam te leven helpen daarvoor niet. Nee, het geloof komt uit het gehoor, en het gehoor door de prediking van Gods Woord; zie Romeinen 10.

Men luistert ernaar, men denkt erover na, en zo wordt het geloof in ons hart gewerkt. Er wordt een woord gesproken dat ons raakt, en de Heilige Geest brengt dat evangeliewoord in ons hart. Zo hoort men iets over het Lam Gods dat de zonde wegdraagt. In Hem kan een verloren, arm en doemwaardig zondaar alle gerechtigheid ontvangen. Ja, alleen in Hém is het eeuwige leven te vinden. Dat woord komt door de Heilige Geest onverwachts in het hart!

Wat heeft men al vaak hetzelfde Woord, hetzelfde Evangelie gehoord, maar nu luistert men er heel anders naar – met een gevoelig hart.

Men gaat inwendig ervaren dat men een zondaar is en daarover wordt men bedroefd. Maar nu komt de Heiland in het hart en laat zien dat Hij het Lam Gods is Dat geslacht is voor zulke zondaren. Zo leert men deze God aan het kruis kennen. Men krijgt het Lam lief en geeft zich aan Hem over. Zo krijgt men vrede, leven, zegen en zaligheid in Hém!

Hier wil ik graag iets over zeggen. Bid de Heere met mij dat Hij ons daarvoor Zijn licht en genade schenkt, opdat we zó mogen horen en geloven dat de zaligheid voor ons alleen maar groter wordt.

Uitleg van de tekst

De apostel zegt in Romeinen 9:13 en 16: ‘Jakob heb Ik liefgehad en Ezau heb Ik gehaat. Zo is het dan niet desgenen die wil, noch desgenen die loopt, maar des ontfermenden Gods.’ Dat

is werkelijk een hartelijke en liefelijke uitdrukking die tegelijk heel wáár is. Maar ze klinkt hard in het oor van een mens die in zichzelf gerechtvaardigd is en denkt dat hij door zijn eigen werk heilig wordt. Ze is echter vol troost voor een arme zondaar die niets in zichzelf vindt dan dood en verdoemenis. Het ligt niet aan iemands willen of lopen, maar alleen aan Gods ontferming. De apostel zegt dit ook om te bewijzen dat er bij God geen ongerechtigheid is of dat Hij de ene persoon voortrekt boven de andere. Niemand kan God met enig recht van onrechtvaardigheid beschuldigen. Zou een mens ooit kunnen zeggen: ‘Ik heb er recht op, omdat ik mijn best gedaan heb?’ O nee, het is alléén de ontferming van God! Als iemand zegt dat hij zijn best heeft gedaan, maar dat God Zich niet heeft laten vinden, dan is dat de ongerijmdheid zelf. Bij de zondaar is geen enkele wil of neiging tot het goede. De Wijsheid zegt in Spreuken 1 vers 24: ‘Omdat Ik geroepen heb, en gij geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb, en

er niemand was die opmerkte; en gij al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffingen niet gewild hebt, zo zal Ik ook in uw verderf lachen; Ik zal spotten, wanneer uw vrees komt.’

Er lijkt in de natuur van de mens wel iets te zijn wat men een ‘willen’ of ‘lopen’ zou kunnen noemen. Er is in het natuurlijke leven een wil om zichzelf te redden. Maar al is er enigszins sprake van een eigen wil in het zielenleven, de zondaar wil toch de weg van vrije genade niet inslaan. Met heel zijn eigen wil loopt hij het enige en echte doel voorbij, namelijk het Lam van God in Wie alleen de zaligheid voor een zondaar te vinden is. Als zo iemand tot zichzelf gebracht wordt, ervaart hij een dubbele genade. Dan gaat het hem als Saul die zijn ezelinnen zocht, maar een koninkrijk kreeg.

Als er echter een wil is die de weg inslaat die Jezus wil dat hij gaat, dan is dat al genade van de ontfermende God, Die dat in de ziel gelegd heeft. Welnu, zo iemand wordt beslist door God op zijn plaats gebracht door Zijn ontferming

en barmhartigheid. Daarvan hebben we in onze tekst een duidelijk bewijs, want we zien hier hoe de Zich ontfermende God een blinde zondaar op het Lam Gods wijst, in Wie alleen de zaligheid voor een arme zondaar te vinden is.

De geschiedenis wordt uitvoerig in het hoofdstuk van onze tekst verteld, maar niet omdat hij zo'n voorname man was waardoor hij belangrijker zou zijn dan andere en armere mensen. Zo gaat het wel in de wereld toe die veel meer aandacht heeft voor de bekering van een groot en aanzienlijk persoon. Maar zo gaat dat in de Heilige Schrift niet. Ik denk veel meer dat het hier zo uitvoerig verteld wordt, omdat deze Moorman, deze Ethiopiër, iemand was van het zwarte ras, de eersteling van de zwarte schapen die later tot bekering zouden komen. In hem zien we hoe de Heere door het Evangelie dat in de Heilige Schrift wordt gevonden, zo'n zondaar op het dierbare Lam van God wil wijzen en op Zijn bloedige wonden.

Daarom twijfel ik er niet aan of dit woord zal ook onder ons voor deze of gene tot een zegen zijn!

We letten nu op twee zaken:

1. Hoeveel eraan voorafgaat vóór deze Ethiopiër de Heere Jezus leert kennen.
2. Hoe de Heere Jezus hem op het juiste ogenblik verkondigd wordt.

Daarna willen we zien met welke bedoeling ons dit wordt voorgehouden, en wat wij daaruit kunnen leren.

1.

In de eerste plaats merkt de schrijver Lukas op dat Filippus een man was vol van de Heilige Geest. Hij was tot diaken gekozen, maar tegelijk ook een prediker van het Evangelie. Hij werd door een engel naar Gaza gezonden. Hij doet daarmee het werk van een engel, want engelen worden uitgezonden om hen te dienen die de zaligheid zullen beërven. Lukas

beschrijft de weg waarlangs Filippus door de engel tot de Moorman gezonden werd om hem de boodschap bekend te maken. De lieve engelen moeten ons de Heere Jezus aanwijzen, maar wij, arme zondaren, zijn aangesteld om getuigen van Jezus te zijn. Zie Johannes 15:26-27, waar de Heilige Geest het woord van Jezus doorgeeft: ‘De Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. En gij zult ook getuigen.’

Wij kunnen vanuit onze eígen bevinding getuigen van de liefde van Jezus en Zijn genade, maar dat kan een engel niet doen. Wij moeten het zuurdeeg zijn om anderen daardoor te beïnvloeden; wij zijn de sprengbekkens met bloed gevuld om het volk te besprenkelen, en uit ons moeten stromen van levend water vloeien (Johannes 7). Zo moeten wij als het ware kinderen voortbrengen voor de Heere Jezus. Dat is niet de taak van de engelen, maar zij zijn wel begerig om in te zien in de veelvuldige wijsheid van God ten aanzien van

het verlossingswerk voor Zijn gemeente (vgl. 1 Petrus 1:12).

Filippus stond direct gereed en ging weg zonder te weten wie of wat hij ontmoeten zou. Hij volgt blindelings de weg naar Gaza en redeneert niet bij zichzelf – zo wordt het geloof altijd bekroond. Filippus gaat op weg, een man vol van de Heilige Geest. Hij wordt gedrongen door de liefde van de Heiland, Die uit liefde voor hem gestorven is. De liefde van Christus dringt hem. Het is geen wonder dat zo'n getuige als Filippus de reis aanvaardt; dat is geen wonder bij mensen die het erom te doen is om zielen voor Koning Jezus te winnen. Zouden zij daarvoor geen grote reis willen maken? O ja, al was het een reis naar het verre oosten voor het behoud van één ziel, waar Jezus zoveel voor geleden en gestreden heeft. Zo'n ziel is kostbaarder dan de hele wereld – en die gewilligheid legt de Heiland Zelf in het hart.

De Heere Jezus doet zoveel voor een arme ziel – voor de ene ziel van deze Ethiopiër, deze zwarte man, om Hem tot het geslachte Lam te brengen. Als men zo in kinderlijke eenvoud op weg gaat en uitgezonden wordt om de Naam van Jezus aan anderen te verkondigen, dan gaat men niet tevergeefs! De Heiland loont die moeite door de winst van een ziel voor Hem. Zij die met tranen zaaien, zullen met vreugde maaien!

Zo gaat het hier ook. Er kwam een man uit ‘Morenland’, uit Afrika, een kamerling of kamerheer van de koningin, de Candacé. Hij was de man voor wie Filippus werd uitgezonden. Daar komt de Ethiopiër die een buit voor Jezus was – een buit vanwege Zijn kruis. Hij wordt in dit hoofdstuk omschreven om ons een indruk te geven van zijn oprechte verlangen om God en Zijn gemeenschap te zoeken, al weet hij de weg nog niet. Zijn persoonlijkheid, zijn ambt, zijn positie – niets schrikt hem af om naar Jeruzalem te reizen

en daar zijn godsdienstige verplichtingen te vervullen. Nee, hij gaat en laat zich niet weerhouden om een reis van honderden kilometers af te leggen. Hij wil immers de Heere aanbidden in Zijn tempel. Dat is ook niet het enige, want op de terugreis leest hij heel luid uit de boekrol van Jesaja. Daaruit kunt u wel zien hoe groot de aandacht was die de man voor de Schrift heeft. Zo beschaamt hij heel veel mensen die voor belangrijke en vrome christenen willen worden aangezien. Zij verzuimen vanwege een beetje vermoeidheid hun godsdienstige plichten en de kerkgang. Of ze moeten na een paar uur de verkondiging van Gods Woord te hebben aangehoord, weer wat ontspanning hebben. Maar bij deze man is het een aanmoediging om de waarheden in de Schrift nader te onderzoeken. Er is liefde in zijn hart voor God en Zijn geopenbaarde Woord.

Hij zal ongetwijfeld veel gehoord hebben over de Messias, over Zijn rijk en Zijn gemeente.

Daar dienden de lofzangen in de tempel voor en de psalmen die gezongen werden tijdens de morgen- en avondoffers. De inhoud daarvan had betrekking op de Heiland, op Zijn lijden en Zijn offer tot verzoening. Daar gaat zijn aandacht naar uit, en daar heeft hij smaak in. Zo leest hij op zijn wagen uit de profeet Jesaja. Maar wat zou dat alles hem geholpen hebben als de engel van God niet verschenen was – de engel die Filippus naar hem stuurde. Anders zou hij een verblind mens gebleven zijn, uitgestoten uit de gemeente van God. Hij had na alles nog steeds een onrustig hart, maar de eeuwige liefde van God die hem naar Jeruzalem had gebracht, moest hem ook verder tijdens zijn terugreis verlichten. In de tempel had hij het niet gevonden, maar de Heilige Geest zei tegen Filippus: ‘Ga heen!’ En zo leefde het ook bij Filippus. Hij wist: dáár moet ik heen, dat is de man! Let erop hoe de Geest van God het ogenblik aanwijst om aan mensen het Lam van God te verkondigen.

2.

Toen ging Filippus op weg, en hij ‘hoorde hem de profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij ook hetgeen gij leest?’ (vers 30). Is deze manier van aanspreken wel beleefd genoeg voor zo’n belangrijke man? Filippus kent hem immers niet en hij ontmoet hem toevallig onderweg! Maar, geliefde vrienden, de Geest van God leert de predikers niet om complimenten te maken of een fraaie reeks van fijn gekozen woorden uit te spreken. Nee, Filippus vraagt iets en spreekt recht-toe-recht-aan tot hem. Het zijn woorden die kracht hebben en die ook aankomen. De Geest leert het Evangelie zó te verkondigen dat het woord het hart raakt. Het is alsof hij wil zeggen: U leest wel ijverig, maar u begrijpt het niet. U hebt de sleutel niet. U bent nog blind, en u begrijpt niet wat u leest. Welke uitwerking heeft dit nu op deze man? De band van de genade was bij hem al gelegd, en daarom wordt hij niet boos over deze vraag, maar zegt hij openhartig: ‘Hoe kan ik

het begrijpen als iemand het mij niet duidelijk maakt?’ Hij klaagt dus dat hij het niet kan begrijpen. Hij vindt het heel ongelukkig dat hij de uitleg van de Schrift niet machtig is. Maar dat is nu juist zijn grootste geluk, want als hij de inhoud ervan blindelings aangenomen had, was hij nooit achter de zaak gekomen waarom het eigenlijk ging. Zo gaat het nog steeds: als men zijn eigen ‘uitleg’ op de Schrift toepast, blijft het een gesloten boek! Als men echter als een kind leeft, heeft men een uitlegger nodig. Dan zal het ook nooit aan verlichting van het verstand ontbreken om de wonderen van Gods wet te begrijpen. Wat voor de wijzen en verstandigen verborgen is, wordt aan de kinderen geopenbaard.

Hij zegt: ‘Hoe zou ik het kunnen weten als niemand mij onderwijst?’ Als hij dit zegt, bewijst hij daarmee dat hij niet in zijn heidense onwetendheid wil blijven. Hij is daartegenover juist heel leergierig.

Er zijn mensen die geen zin hebben om Gods

Woord te onderzoeken. Ze zeggen dat ze niet zo geleerd zijn en daarom laten ze het aan anderen over die het wel kunnen begrijpen. Maar dat is geen verontschuldiging!

De kamerheer had een dringende behoefte om het Woord te begrijpen, en daarom vraagt hij aan Filippus om op de wagen te klimmen. Dat doet men normaal niet zo gemakkelijk als het een vreemde betreft, want men weet niet met wie men te doen heeft. Maar hier komt Filippus tot de Ethiopiër, want hij had hem wat te zeggen. En de man in de wagen had iets aan hem gezien. De liefde straalt uit de ogen van Filippus, en de kamerheer voelt in zijn hart dat die vraag iets betekent. De Heiland klopt aan zijn hart, het uur van de verlichting door de Heilige Geest is aangebroken, de Heiland wil Zich aan hem openbaren. Daardoor voelt hij iets in zijn hart wat hij hiervóór nooit had ondervonden. Hij las de Schrift, hoofdstuk 53 van de profeet Jesaja: ‘Hij is als een schaap ter slachting geleid; een lam dat zijn mond niet

opendeed voor zijn scheerders.’ Het is niet nodig om deze tekst nu te verklaren. Daarom wil ik nu alleen maar laten zien hoe barmhartig, vriendelijk en dienstvaardig de Heere Jezus is om een zondaar – al is het er maar één – tot Zijn gemeenschap te brengen.

Hier is alles op aangelegd. De man moest juist lezen over dat geplaagde Lam dat stom was en zijn mond niet opendeed voor zijn scheerders. Maar ook over Zijn verhoging, hoe Hij uit de angst en het gericht werd weggenomen en niemand de duur van Zijn leven kon uitspreken. De Heilige Geest wijst hem de juiste tekst aan, heel de Heilige Schrift ligt erin. De Geest van Jezus is de Geest van de profetie. Van deze Jezus getuigen alle profeten dat allen die in Zijn Naam geloven, vergeving van zonden zullen ontvangen. Van dit Lam Gods getuigt heel de Bijbel – op iedere bladzijde is over Hem te lezen. Maar als dit Lam helder oplicht in het hart, zodat men Gods Zoon mag gaan aanschouwen, dan wordt ook de Schrift voor

zo iemand helder en duidelijk. Toen Jezus Zijn wonden aan de discipelen toonde, opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen (Lukas 24). Zo kon Filippus voor de Ethiopiër het fundament en de hele inhoud van Gods Woord duidelijk maken. Het is wel waar dat de Griekse vertaling iets anders luidt dan de Hebreeuwse tekst, maar daar stoort de Heilige Geest Zich niet aan. Als Hij de zaak die in zo'n tekst begrepen is, kan gebruiken door het geloof in de Heere Jezus in het hart te prediken, dan zien we dat Hij Zich niet bezighoudt met het onder kritiek stellen van de woorden. Nee, Zijn eigenlijke werk is om mensen de Heere Jezus te laten leren kennen, Die het enige Middel is om zalig te worden. Dan komt het niet zo precies op de woorden aan, als het maar met de waarheid van het goddelijke Woord overeenkomt, en als Jezus maar grootgemaakt en verheerlijkt wordt.

Hoe gaat het nu met deze man? Hij vraagt Filippus bij hem in de wagen te komen. Is dat geen wonder? De kamerheer begrijpt niet wat hij leest, en toch is er hem veel aan gelegen om te weten wat hij leest. Hij vraagt aan Filippus: ‘Zegt de profeet dit van zichzelf, of van iemand anders?’ Hij leest over een schaap dat stom is voor zijn scheerders, en over Iemands verhoging. Het Bijbelwoord slaat als een vurige vlam in zijn hart. Hier staat het: Uw Woord is als een hamer en een vuur dat stenen harten vermorzelt (vgl. Jeremia 23:29). Daarom wil hij weten welke Persoon het is over wie dat wordt gezegd. Ja, dit is het begin van de nieuwe geboorte in het hart, waarvan Psalm 34 spreekt: ‘Smaakt en ziet, dat de HEERE goed is (vers 9). Eerst smaken en dan zien. Men hoort, en tegelijkertijd komt er opmerkzaamheid en aandacht, en zo leert men om te geloven en te vertrouwen.

Deze tekst maakt zo’n indruk op de kamerheer dat hij aan Filippus vraagt om het woord uit te

leggen. Zo vraagt hij dus van Wie de profeet dit zegt. Hij vraagt niet uit nieuwsgierigheid wat dit of dat woord zou kunnen betekenen. Nee, hij vraagt naar de Persoon over Wie de profeet spreekt. Om Hém was het de man te doen; en zo zien we dat de bereidheid om te geloven al bij hem aanwezig was. Door Gods genade was hij er al voor ingewonnen om de Heere Jezus aan te nemen. Als hij nu maar wist Wie er met dat Lam bedoeld werd. Daardoor werd hij van al zijn zoeken en van het dienen van God naar de gewoonte van de tempeldienst afgebracht. Het ging die man er alleen nog maar om dat hij wist van Wie Gods Woord getuigde. Wat zal hij blij zijn als hij Gods gunst mag ervaren en zal weten dat de Heere Jezus in zo'n arm zondaarshart als van hem verheerlijkt wordt. En wat volgt er nu? Wel, de Heere laat Zich niet onbetuigd aan hem. Hij gaat Zich al meer en meer aan hem openbaren. Filippus begon te spreken en predikte hem Jezus in al Zijn heerlijkheid – zoals de Heere Zich in Zijn

Woord geopenbaard had. De ijverige Filippus doet zijn mond open, zijn lippen zijn als een fontein van levend water. De Heilige Geest opende immers de mond van Filippus, zoals Hij ook het hart van de Ethiopiër geopend had. Hieruit leren we hoe de Geest de dienaren van het Evangelie leert om van de omstandigheden, de tijd en het passende Schriftwoord gebruik te maken. Daardoor weten ze wanneer, waar en aan wie het Evangelie kan, mag en moet verkondigd worden. Men moet de juiste mensen voor zich hebben, want als ze moeten spreken voor een gezelschap van mensen die innerlijk dood blijven, wordt hun mond ook weleens gesloten.

Maar als de Heilige Geest het hart en de oren opent, zijn de woorden van het Evangelie ‘als gouden appels in zilveren schalen’ (Spreuken 25:11). Er is in het Evangelie altijd iets wat gepast is om het hart aan te raken van een arm en ellendig mens die het hoort. Daardoor gaat zo iemand letten op wat er verkondigd wordt.

Daarom begint Filippus hem het Evangelie van Jezus te verkondigen. Hij legt het Bijbelwoord voor hem uit, maar niet zo dat hij woord voor woord behandelt: dit betekent dit en dat betekent dat. Velen houden zich ermee bezig om te vertellen hoe onze vertaling overeenkomt met de grondtaal, maar Filippus verkondigt hem Jezus, het fundament en de hoofdzaak van onze Bijbelse leer. Hij zegt hem dat deze Jezus de Messias is, zoals de profeet Hem heeft getekend in Zijn ware, goddelijke natuur. Om het Evangelie te verkondigen, moet men Jezus prediken; en daartoe geeft dit Bijbelgedeelte Filippus de gelegenheid. Wat ligt hier een goddelijke wijsheid in, dat de Heilige Geest de kamerheer juist bij déze Schriftplaats bepaald heeft en hem díe op het hart bindt. Door dat Bijbelgedeelte werd hij in het hart geraakt, en Filippus kon het hem duidelijk uitleggen om hem daardoor te overtuigen van wat er in zijn hart leefde. Dát is het echte prediken; en daar kan iedere gelovige ‘ja en amen’ op zeggen!

Filippus heeft niet de bedoeling om van de man een geleerde te maken. Nee, hij ‘evangeliseert’ hem Jezus. Hij stalt Jezus op z’n heerlijkst uit, zodat het hart van de man brandend wordt en hij geheel en al voor Jezus wordt ingewonnen. Vanuit het geopenbaarde Woord stalt hij de dierbaarheid van Jezus voor hem uit. Hij zal beslist tegen hem gezegd hebben dat hij door het licht van Gods Geest duidelijk zal uitleggen Wie het wonderbare Lam is van Wie hij nu hoort en over Wie de profeet nu spreekt. U moet weten dat dit wonderbare Lam onze Heere Jezus is, de gekruiste Nazarener – het Lam Gods Dat de zonden van de wereld gedragen heeft. Filippus stelt Hem zó voor dat Hij als het ware nog aan het kruis hangt. Zó heeft hij de staat van Jezus’ vernedering én verhoging kunnen uitstellen. Want deze Jezus is tegelijk de Schepper van alle dingen. Hij is als een Rijsje uit dorre aarde voortgekomen en in een stal geboren. Hij heeft als een veracht Man in deze wereld gewandeld, en er was geen

heerlijkheid aan Hem. O nee, vlees en bloed konden geen behagen in Hem scheppen; maar toch is deze verachte Nazarener het Lam Gods Dat Zich gewillig liet kruisigen en Zijn bloed vergieten tot verzoening van onze zonden. Daarom is Hij ook verhoogd, en God heeft Hem een Naam gegeven boven alle andere namen, opdat voor Hem, voor het Lam van God, zich alle knie zou buigen in de hemel, op de aarde en onder de aarde.

Die Jezus Die ik u nu ‘evangeliseer’, is daarom in de wereld gekomen en is als Mens geboren om een offerlam en een verzoeningsoffer te zijn om de zonden te verzoenen en weg te nemen. Dit Lam Gods heeft onze zonden in Zijn lichaam gedragen op het kruishout. Ja, het Lam Gods heeft de toorn van God gestild en aan Zijn goddelijke gerechtigheid voldaan. Hij heeft de satan het recht ontnomen en ons met Zijn bloed gekocht. Om de arbeid van Zijn ziel heeft Hij het loon weggedragen, omdat Hij voor ons zo zwaar geleden en gestreden

heeft. En dit alles heeft het Lam van God ook zo gewillig en met liefde gedaan! O, wat een wonder! Hij heeft Zich voor ons laten verraden en veroordelen. De straf lag op Hem, opdat wij daardoor vrede zouden hebben. Welnu, is dit voor u geen blijde boodschap? Voor u, Ethiopiër, is het Lam Gods ook gestorven; ja, Hij wil nu ook u brengen onder Zijn schapen en lammeren.

Wat moet dit een heerlijk woord geweest zijn voor deze man. O, hadden wij door het licht van de Geest toch ook de drang in het hart om zo het Evangelie te verkondigen. Het is geheel en al naar het hart van een arme zondaar als hij alles in Jezus mag vinden. Ja, wie het Lam van God werkelijk kent, heeft Hem met al Zijn wonden lief; ja, dan houdt men Zijn wrede dood in herinnering. Wie geheel en al op Zijn lijden en sterven vertrouwt en zijn zaligheid alleen daarin stelt, is zalig; ja, meer dan zalig. Zo iemand koestert zich in de genade van het Evangelie en al de beloften die

daarin opgeslagen liggen. Hij vindt in het Lam Gods de vergeving van zijn zonden, en geniet vrede en troost. Hij wordt losgemaakt van alle banden die hem aan de zonden binden, en vindt vreugde in de gemeenschap met de drie-enige God. In Hem vindt hij het leven van zijn ziel. Hiermee brengt Filippus de kamerheer af van al zijn gedachten over wettische verplichtingen. Hiermee brengt hij hem met het pak van zijn zonden en de ondraaglijke last van de wet naar Jezus, Die de zonden heeft weggedragen en het recht van de wet heeft vervuld. Zo leert een zondaar de wet van de liefde in Christus bevindelijk kennen. Dan wordt Jezus' kruis, dat Hij ons beveelt Hem na te dragen, zacht en Zijn last wordt licht. Daarom zegt hij ook dat er geen enkele genade of zaligheid te vinden is buiten dit Lam van God. Alle zaligheid is in deze Jezus, in dit Lam en Zijn wonden. Geloof daarom maar in deze beminne swaardige Jezus! O, dat u toch zou weten hoe zoet dit goddelijke Lam smaakt en hoeveel kracht er

van Hem uitgaat doordat men uit Zijn vlees en bloed voedsel en leven ontvangt. Als u dit wist, zou u zich geen ogenblik langer bedenken; dan zou u zich laten dopen in de Naam van Jezus. Kijk, op zo'n manier – naar de richtlijn van het Evangelie – heeft Filippus de weg tot de zaligheid verkondigd. Dat had zo'n uitwerking en zo'n kracht dat de man zei, toen ze wat verder gereisd waren: 'Ziedaar, water, wat verhindert mij gedoopt te worden?' En zo werd hij gedoopt, als een gelovig en zalig mens.

Toepassing

Het zijn nog maar enkele dingen die ik heb kunnen bespreken over de manier waarop de kamerheer bekend werd gemaakt met het Lam Gods, maar het kan voor velen van u van belang zijn. O, ik hoop dat het voor allen is. Maar al was het slechts voor één mens – dan had ik al genoeg reden om met Filippus blij en dankbaar te zijn. Ja, als maar één mens tot het Lam Gods en Zijn wonden werd gebracht, zou de moeite al duizendvoudig beloond zijn.

Ik wil u deze weg helder aanwijzen, en dan zult u graag met mij instemmen dat er veel genade in een naar zaligheid zoekend mens kan zijn zonder dat hij de Heere Jezus kent en het geloof in Hem heeft. Maar zonder dat geloof kan hij de gerechtigheid en het leven in Hem niet ontvangen!

Ik geloof zeker dat er hier verschillende mensen zijn die een verlangen hebben naar God en Hem willen zoeken. Mensen met ijver en vlijt, met liefde tot de waarheid en de godsdienst; mensen die godvrezend zijn. Maar zij zien duidelijk in dat toch niets van dit alles voldoende is als zij het geslachte Lam niet kennen en niet door het geloof in Jezus de vergeving van de zonde in het hart ervaren. Het kan als voorbereidend werk gezien worden, maar het is de zaak zelf niet! Waar Gods werk in waarheid is, daar komt het tot de wezenlijke zaak; maar als het zover niet komt, is het nooit Gods werk geweest. Als er echt sprake is van een voorbereidend werk tot Gods genade en Zijn waarheid, maar als men daarbij nog niets

ziet om God en Zijn gemeenschap te vinden, dan is men niet voldaan of tevreden. Dan denkt men altijd nog: het is niet goed, ik ben niet op de goede weg, ik ben blind, hoewel Gods genade zich over mij wilde ontfermen. Laat Hij toch een wegwijzer naar mij toe sturen, die mij de weg naar het leven leert vinden.

Welnu, als aan zo iemand werkelijk het Lam Gods verkondigd wordt, heeft hij daar niets tegen in te brengen. Integendeel, als de Heilige Geest zijn ziel aanraakt, grijpt hij toe en omhelst het Lam van harte. De Geest brengt hem op het fundament van Jezus' bloed en gerechtigheid. Zo ziet men dat de alwijze God een zondaar niet in één keer naar Zich toe trekt, maar dat het een dóórgaand werk is; en we zien ook dat dit op verschillende tijden gebeurt. Dan eens in de jeugd, maar ook wel in latere jaren, als men vijftig, zestig of tachtig jaar oud is. Ja, het gebeurt ook wel aan het einde van iemands leven. Dan wordt de Heiland aan zo iemand duidelijk voor ogen gesteld, zodat hij rust en troost vindt in Jezus en Zijn wonden.

En als iemand Jezus gevonden heeft, zal hij dan klagen dat het zoveel jaren aan zoeken gekost heeft? O nee, die zondaar zal zijn blindheid erkennen en zich schamen dat hij zijn geld heeft uitgegeven aan alles wat geen brood voor de ziel was. De Heiland is menigmaal nabij geweest en heeft hem getrokken, maar hij heeft Jezus niet willen volgen. Hij moet belijden dat hij, wat hij bij de wet gezocht heeft, in het bloed van het Lam gevonden heeft. De zondaar zal dan ervaren dat hij de Heiland veel eerder zal vinden door te zien op Diens door bloed verworven gerechtigheid dan wanneer hij het in zichzelf of in zijn eigen werk zoekt.

Een mens die ijverig is in zijn zoeken om God te kennen, ondervindt wel genade in dat zoeken, maar omdat hij de wet bij dat zoeken betreft en zélf wil werken, wordt hij niet goed geleid. Maar als er slechts één vonkje van de ware liefde tot Jezus in zijn hart is, brengt de lieve Heiland zo iemand toch terecht. Dan is het met hem gesteld zoals het bij de Ethiopiër was. Maar men kan zich ook in uitwendige

zin voor een christen houden. Zo iemand kan zichzelf troosten door te denken dat hij Jezus heeft en vergeving van zonden door Zijn bloed. Of men zegt: Dat is wel een grote zaak, maar al kan ik dat niet zeggen, ik heb wel liefde voor God, voor Zijn Woord en voor Zijn volk. Maar men kan daarbij alleen een ‘schriftgeleerde’ blijven die bij elke tekst de uitleg kan geven. En als men over Jezus hoort spreken, zegt men: Dat wist ik allang! Maar dan zeg ik u dat het niet goed is; het is donker bij u en alles komt voort uit uw natuurlijke hart. Iemand als u zal aan Filippus, die op het Lam van God wijst, niet snel vragen om uitleg; hij zal niet graag naar hem luisteren en zijn onderwijs aannemen. Nee, hij zal de evangelist eerder voor een dwaalgeest houden en hem veroordelen en hij zou de verbondsgenade van Christus weigeren. Werkelijk, zolang een mens op zijn eigen vroomheid blijft steunen, blijft hij afkerig van het Lam Gods en van Zijn bloed. Hij wil de genade van God in Jezus’ bloed niet

aannemen. Dat is het merkwaardige van onze tijd, want hoe duidelijker het Evangelie wordt voorgesteld, en hoe meer het geslachte Lam met een helderder licht verkondigd en bekendgemaakt wordt, des te minder is er vrucht. Men ziet dat er lang niet zoveel werkelijk goede christenen zijn als men zou mogen verwachten – mensen die men vroeger toch voor goede christenen hield. Dit laat zien dat er een vijandschap is tegen het Lam van God, in Wiens bloed toch alléén de zaligheid te vinden is. Hoe helderder het licht van het Evangelie schijnt, hoe minder mensen er zijn die het Lam Gods zoeken en vinden.

Daarom wend ik me nu tot hen die een verlangen in het hart hebben om door Jezus zaliggemaakt te worden. Mensen die niet weten hoe zij de weg naar Hem zullen vinden; mensen die zichzelf niet kunnen helpen. Maar ze zijn hongerig naar Gods genade, hoewel ze niet weten hoe ze die moeten vinden. Die

mensen wil ik, als God in Zijn genade mij bijstaat, net als Filippus graag tot hulp zijn. Die genade van God is al aan het hart gelegd van mensen die graag door Hem geholpen willen worden en gemeenschap met Jezus zoeken om uit de slavernij van de satan verlost te worden. Zulke mensen gaan vragen hoe zij Hem kunnen vinden.

Dan zeg ik: op een heel andere weg dan u verwacht. Op de weg waarop u nu zoekt, zult u in eeuwigheid niet vinden. U zoekt het namelijk bij de werken van de wet. Daar moet u zich vermoeien en afmatten, maar dat zal u niet helpen. U zult alleen uw onmacht om te geloven leren kennen. Maar hij die zich door Gods Geest laat leren en leiden, is gelukkig, want Die verwijst hem regelrecht naar het Lam Gods. Waarom zou ik dan zoveel jaren zoeken, terwijl het toch alleen bij Jezus te vinden is? Waar is dan het Lam van God? O, we hoeven nu immers niet meer naar Jeruzalem te gaan. De Heere Jezus staat met uitgebreide armen en

uitgestrekte handen. Hij roept mensen, en staat allang voor hen klaar!

Dat is geen wonder, want de grote HEERE is het Lam van God geworden – een arm Kind, een Offerlam. Hij werd een vloek Die Zich aan het kruis heeft laten spijkeren. Hij heeft Zijn handen en voeten laten doorgraven en liet Zijn zijde doorsteken. Dat alles deed Hij om ons door Zijn bloed en dood met God te verzoenen en ons het eeuwige leven te schenken. Deze Jezus is het Lam van God Dat geslacht is; en Hij staat gereed om u door Zijn bloed en genade de zonden te vergeven. Gelooft u dat nu? Wie dit niet gelooft en met een gelovig hart omhelst, kan ik het geloof niet verder duidelijk maken. En ik kan het u ook niet geven.

Maar wie kan geloven dat de eeuwige God Zich heeft laten doden tot een slachtoffer, wie deze dood met eerbied gedenkt en de Gekruiste aanbidt als zijn Heere en God; wie de kracht van Zijn bloed en wonden kent waardoor we verlost zijn, en wie geen andere toevlucht heeft

dan alleen het bloed en de gerechtigheid van Christus – die is zeer zeker een kind van God. Hij vindt met deze Ethiopiër alles op een reis zonder moeite, zonder geld en zonder prijs. In Jezus' wonden en Zijn vergoten bloed vindt hij leven, vrede, ja, duizenden zaligheden. Hij vindt zóveel dat hij met het Lam Gods wel tevreden kan zijn en dat ook is, zodat hij naar niets anders verlangt. Hij acht alles voor 'schade en drek' vanwege de kennis van Jezus Christus. Alles valt weg bij dit Lam van God en Zijn wonden.

Dit zijn zaken die vlees en bloed u niet bekendmaken, maar die de Heilige Geest openbaart aan uw hart. Als u vol van Jezus bent, kunt u iemand die door de Heilige Geest tot een zoekend mens is gemaakt, wel zó overtuigen dat ook zijn hart met Jezus vervuld wordt. De Heilige Geest is immers onze Wegwijzer. Hij heeft ons gewezen op het Lam Gods, Dat we zo duidelijk zien met al Zijn wonden. Daarin vinden we leven en zaligheid

en daaruit stroomt ons een onuitsprekelijke rijkdom tegemoet.

Wat is het geloof dan een zalig voorrecht, geliefde broeders en zusters. Wij mogen Gods geopenbaarde waarheden kennen, Hem oprecht aanbidden en Hem in waarheid dienen. Laat anderen dan maar veel spreken over de godsdienst en het gebed, maar als ze het Lam van God niet kennen, bidden ze een onbekende God aan. Wij die Hem kennen, mogen zeggen: ‘Wij kennen de Waarachtige, en zijn door het waarachtige geloof in en met Jezus, Die de waarachtige God is.’ En daarom zeg ik: ‘God is Liefde, en wie in de liefde blijft, die blijft in God en God in Hem. Wij kennen de enige en waarachtige God. Wij loven, eren en prijzen de God van Israël, de drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest in de Persoon van het Lam, in Wie de volheid van God lichamelijk woont’ (1 Johannes 4:16; Kolossenzen 2:9).
Wij eren de Vader in de Zoon door de Heilige

Geest. Onze kleding wordt gewassen in het bloed van het Lam; en dat bloed geeft ons de vrijmoedigheid om God te aanbidden voor Zijn troon. Wij weten wat het is God te aanbidden, Die alleen zalig en onsterfelijk is. En we willen Hem aanbidden en Hem de eer, de prijs en de dankzegging toebrengen in het Lam, Dat ons gekocht heeft met Zijn bloed – dat is het voorrecht van een gelovige.

Het is voor ons ook een groot voorrecht dat de Heilige Schrift en de uitleg ervan voor ons zo duidelijk is. De Geest Die ons in alle waarheid leidt, komt ons te hulp, zodat de Bijbel voor ons niet duister is als we in het Lam van God geloven. O nee, de Schrift is voor ons eenvoudig en duidelijk als we de Geest van God hebben. Omdat wij deze Geest in het hart hebben, zijn we niet afhankelijk van mensen. We hebben immers de sleutel – Jezus Christus. Door Hem kunnen we alles in één keer leren, want Wie is een Leraar als Hij? Hoe duidelijker we Jezus als het Lam van

God kennen, hoe helderder de Schrift voor ons wordt in het lezen. En aan de andere kant is het onmogelijk dat een arme zondaar die niets anders kent en smaakt dan het Lam en Zijn bloed, dit goddelijk Woord zou verachten. Integendeel, mijn toehoorders, het is ons enige voedsel. We hebben het zeer lief en achten het heel hoog. En waarom? Omdat Jezus daarin als het Lam van God beschreven wordt en wij als arme zondaars. Zo wordt Hij steeds heerlijker voor ons. Waar we ook lezen, daar vinden we het Lam van God. Men zou geen eerbied of hoogachting voor het Woord hebben als men er Jezus niet in vond, maar nu is het zo dat de Schrift ons van dag tot dag steeds méér gaat smaken.

Wie in dit goddelijke Boek het Lam Gods, de Heere Jezus, gevonden heeft, kan zich werkelijk niet meer bezighouden met allerlei gediscussieer over mogelijke verschillen, met allerlei meningen en veronderstellingen. O nee, daar wordt het hart maar koud van! Wij

die Jezus kennen, hebben de kern; en dat is Jezus en Zijn gerechtigheid. Het Lam en Zijn bloed – dat is wat de Bijbel zegt. Wat zouden we ons dan in de war laten brengen door zoveel waarheden die we onmogelijk in onze gedachten kunnen houden? Het Lam is niet in het hart van hen die de ‘waarheden’ zo goed in hun hoofd hebben, en alleen dáár.

In Gods Woord is het Lam van God de Alfa en de Omega; het begin, midden en einde. Daarin moeten alle waarheden samenstemmen. Alles is in Jezus Christus; in Hem is alle waarheid verzegeld. Ja, in het licht van dit goddelijke Lam, in Zijn bloed en dood zien we alle waarheden van Gods Woord – dan valt er het ware licht op. Ja, dan is alles geest en leven. Zoals het boek van de wet met bloed besprengd moest worden, zo moet het boek van het Evangelie met het bloed van het Lam besprengd zijn.

Ziedaar, mijn lieve vrienden, het is mijn voornemen om met de hulp en bijstand van de

Heilige Geest niets anders te prediken onder u en ook niets anders te bestuderen dan het kruis van onze Heiland en Zijn wonden.

Daarmee mogen wij geheimen inzien, waarnaar de engelen begerig zijn om er een blik op te slaan. Laten we toch mogen zien op dit Lam van God, Dat voor ons geslacht is, voor onze zonden. Hij zal onze wijsheid zijn. Al het andere willen we voor dwaasheid houden, zoals de wereld de prediking van het Lam voor dwaasheid houdt. De wereld houdt ons, die voor het Lam uitkomen, voor grote dwazen; maar wij willen graag die dwazen zijn. Ja, we willen met het Lam alles wagen en alles voor Hem overhebben. We willen Zijn smart ervaren, Zijn striemen in het hart hebben, en met Zijn bloed overgoten zijn. We willen Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken. We willen in de kracht van Zijn wonden wonen, in Zijn liefde branden, en veranderd worden in Zijn gestalte als van een Lam. We willen met het wezen van het Lam overtrokken worden, het

leven uit Hem ontvangen, en het nieuwe lied van het Lam leren zingen. Dát zal onze manier van leven zijn. Zie, dit is een voorsmaak van de hemel!

Dan kunnen we alles met vreugde verwachten, totdat het Lam zal verschijnen op de wolken van de hemel, met het teken van het kruis en Zijn wonden en in al Zijn heerlijkheid. Hij zal dan ook zeer toornig zijn vanwege al de verachters van Zijn bloed en Zijn wonden. Maar o, wat zullen wij die het Lam van God en Zijn dierbaar lijden gekend hebben, een zeer blijde eeuwigheid genieten en de vreugde beerven van de kinderen van het Lam. Dan zal ons eeuwige lied van vreugde en roem zijn: ‘Het Lam Dat geslacht is, en ons gekocht heeft met Zijn bloed, en ons tot koningen en priesters gemaakt heeft voor God, Zijn hemelse Vader, zij lof, eer en heerlijkheid, van nu aan tot in de zalige eeuwigheid.’

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

R_{EVEIL}-SERIE

Voorzitter

Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat

Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 12,- per jaar (10 ex.)

**Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:**

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl